

emmaus NYHETER

NR
1
2017

2 DISKUSSION
ÄR EMMAUS EN
VÄLGÖRENHETSRORELSE?

6 SAMARBETSPARTNER
TANDVÅRD FÖR
PAPPERSLÖSA

10 KOMMUNITET
VOLONTÄR I FRANKRIKE

12 KALLELSE
TILL FÖRENINGENS
VÅRMÖTE

emmaus
HELSINGFORS

ACTIVISTS
FOR CHANGE

DISKUSSION ÄR EMMAUS EN VÄLGÖRENHETSRÖRELSE?

Då vi i informationsteamet planerade detta nummer av Emmaus Nyheter uppstod det en livlig diskussion om välgörenhet. Den kändes så viktig, att vi beslöt publicera ett sammandrag i form av en dialog mellan Helka och Uffe.

HELKA: I massmedier kallas Emmaus nästan utan undantag en välgörenhetsrörelse. Också många emmausmäniskor kallar Emmaus så. Mig stör det att Emmaus kopplas till välgörenhet. Jag associerar välgörenhet med givande, hjälpande, barmhärtighet, fattighjälp. Välgörenhet har sin plats och sin uppgift och jag är själv frivillig i två välgörenhetsorganisationer.

Emmaus associerar jag ändå med andra saker: arbete, växelverkan, samarbete, förändring. Även om vår verksamhet ofta ser ut som välgörenhet, är Emmaus för mig en politisk livsstilsrörelse, som inte bara ger hjälp utan alltid också strävar till förändring. I stället för att tala om att göra gott kunde man till nöds säga att Emmaus återvinner det goda, eftersom vi tar emot varudonationer och återvinner dem.

UFFE: Också ja har tagit avstånd från välgörenhetstänkande. Det är mycket viktigt för mig att verka för att avskaffa orsakerna till nöden. Ändå arbetade jag länge inom Kyrkans Utlandshjälp, som kan ses som en

wälgörenhetsorganisation. Också där försökte vi hjälpa människor att hjälpa sig själva och verka politiskt. Jag har småningom blivit övertygad om att det behövs både välgörenhet och påverkan för att hjälpa de lidande. I allt solidaritetsarbete finns det drag av båda.

Som ideal är Emmaus en mellanform mellan välgörenhet och påverkansarbete. Detta gäller framför allt kommuniteterna. I stödverksamheten, i synnerhet den internationella, sker det ändå ganska litet växelverkan. I praktiken är den till stor del välgörenhet. Idag är jag beredd att säga, att Emmaus är, får vara och även bör vara också en välgörenhetsrörelse, även om den i första hand är en solidaritetsrörelse och en arbetsgemenskap. Med tanke på vår gemenskap skulle det vara viktigt att undvika att ställa välgörenhet och politisk påverkan i motsats till varandra.

HELKA: Det är inte likgiltigt vilka ord vi använder för att beskriva oss själva och vår verksamhet, för orden påverkar vår inställning. Som ord hänförs sig välgörenhet till tiden före välfärdssamhället, en tid då det fanns välgörare och tack samma hjälpmottagare. Hela ordet återspeglar en föråldrad världsbild och borde slängas på sophögen. Emmaus är inga-

lunda den enda organisation som försöker bli kvitt välgörenhetstämpeln! U-hjälp är också ett föråldrat uttryck, eftersom också det ger associationer till hjälpare-hjälpbefövande.

Vi lever i en värld där problemen har blivit globala och bör lösas tillsammans, lika väl här som i de fattiga länderna. Man bör övergå från att hjälpa till att fördela resurserna rättvist.

"Man måste inte göra gott ovanifrån, man kan göra det tillsammans."

Det är svårt. Alltid då Emmaus kallas en välgörenhetsrörelse, påminner det mig om att vi inte har lyckats vara en sådan politisk förändringskraft som vi skulle vilja vara.

UFFE: Så är det, välgörenhet behövs, därför att vi inte har lyckats göra världen rättvis. Det målet får vi aldrig ge upp. Lyckligtvis finns det mycket starkare rörelser än Emmaus som vi kan samarbeta med för att försöka skapa rättvisa.

Emmaus motto är ändå "Hjälp först de mest nödställda". Utgångspunkten för Emmaus är att de som drar nytta av orättvisan i världen och de som drabbas av den förenar sina krafter både för att lindra symptomen på nöden och för att avskaffa dess orsaker. Just som en sådan rörelse kan Emmaus fortfarande bäst verka som ett lokalt frö till global förändring.

Man kan förändra de associationer som förknippas med ett begrepp. Man behöver inte se välgörenhet som barmhärtighet och surrogat för rättvisa. Man måste inte göra gott ovanifrån, man kan göra det tillsammans. Även om välfärdssamhället i huvudsak genomfördes tack vare att de som gjorts fattiga fick mera makt, såg

i Emmaus Finland. Det bästa med Emmaus är enligt Helka att arbeta etiskt och konkret tillsammans med trevliga människor. I Emmaus får man överskrida sina egna gränser, man får försöka och misslyckas. Det finns bruk för allt slags kunande.

"Emmaus ideal är att vara ett trovärdigt alternativ till den livsstil som råder hos oss."

somliga det också som ett samhälleligt förverkligande av välgörenhet. Välgörenhet kan vara utgångspunkt också för verkligt globalt ansvarstagande.

HELKA: Det är sannerligen lättare att avstå från att använda ett gammalt belastat ord än att få människor att förstå ordet på ett nytt sätt! Men för min del kan vi gärna enas om att ha olika åsikt om ordet välgörenhet. Vi är överens om det viktigaste, Emmaus uppgift.

Emmaus väsen kan inte uttömmas med orden välgörenhetsorganisation, frivilligorganisation, solidaritetsorganisation, biståndsorganisation. Det saknas alltid något väsentligt. Emmaus ideal är att vara ett trovärdigt alternativ till den livsstil som råder hos oss och som bygger på obegränsad tillväxt och konsumtion, själviskt vaktslagande om den egna välfärden och ovilja att bära globalt ansvar. Det gör Emmaus till en livsstilsrörelse.

med sin fru Atti svarar han ett par timmar i veckan för de svenska böckerna på loppmarknaden på Drumsö. Redan på 1960-talet var Emmaus och framför allt Rurik och Birgit Rancken i Emmaus Westervik viktiga inspiratörer för honom.

HELKA AHAVA har sedan 2005 utfört många slags arbeten på Emmaus loppmarknader i genomsnitt två dagar i veckan. Hon lagar mat, städar, sköter kassan, prissätter böcker och gör allt möjligt som behövs. Under hela sin tid i Emmaus har Helka deltagit i informationsarbetet, hon har två gånger suttit i föreningens styrelse, fyra år som ordförande och också som ordförande

ULF "UFFE" SÄRS kom efter sin pensionering litet bakvänt med i Emmaus genom att först sitta i styrelsen 2009-2013. Från början har han varit med i informationsteamet och länge också i projektgruppen för Cuna Nazareths återvinningscentral. Han har företrott Emmaus i Återvinningsrörelsen, delegationen för Lovisa fredsforum och nätverket för papperslösa. Tillsammans

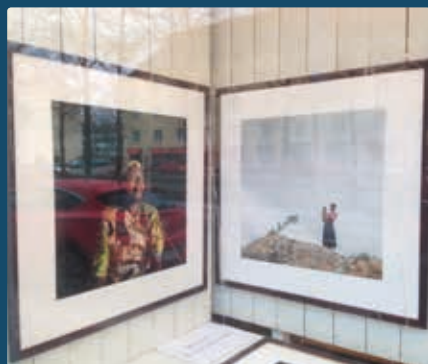

emmaus
HELSINGFORS

VALLGÅRD: Backasgatan 54, 00510 Helsingfors | **TFN** 045-13 88 673 | **DRUMSÖ,** Gyldeńsvägen 2, 00200 Helsingfors | **TFN** 045-236 00 01 | **AVHÄMTNING:** 045-650 55 43 (må-fr 11-16) | **E-POST:** toimisto@emmaushelsinki.fi | **WEBBPLATSER:** www.emmaus-helsinki.fi och www.emmaus-international.org | **TIDNINGEN:** Mika Aalto-Setälä, Helka Ahava och Ulf Särns | **TRYCKERI:** Origos Oy, Espoo, 2017 | **TRYCKT PÅ** FSC-certifierat papper | **PÄRMBILD:** Leif Pietilä, tandvård för rörlig befolkning i Helsingfors 2017.

EMMAUS NYHETER FÖRÄNDRAS, men långsammare än vi planerade på hösten. Under innevarande år blir tidningen ett nyhetsbrev som sänds per e-post. De som inte vill eller kan läsa tidningens elektroniska utgåva får också i fortsättningen Emmaus Nyheter tryckt på papper. Meddela din e-postadress eller önskan att få papperstidningen till Anu Hyle på kansliet (toimisto@emmaushelsinki.fi) så snart som möjligt.

Utställningar i fönstergalleriet berättar om Emmaus värderingar och samarbetspartner

Jubileumsårets fönstergalleri fortsätter. I år visas i galleriet utställningar som berättar om Emmaus värderingar.

I januari presenterade vi vår egen verksamhet med gemenskap, solidaritet och ansvar som teman.

I februari tog vi upp de handikappades rättigheter och presenterade vår samarbetspartner Toivo ja Rauha.

I mars hänger Meeri Koutaniemi ut fotografier om kvinnornas rättigheter.

I april presenterar vi arbetet bland den rörliga befolkningen och i maj står Emmaus Internationals verksamhet i turen.

På hösten tar vi upp bland annat rätten till bostad och barnens rättigheter.

Nytt från Cordis

Emmaus Helsingfors stöder i år sydafrikanska Cordis projekt att istandsätta utrymmen som tidigare hårbärerat ett daghem så att de kan erbjuda rum och frukost.

I september avled Joyce som svarade för Cordis loppmarknad och besökte Helsingfors sommaren 2016. Emmaus Helsingfors har stött Joyces familj. Fyra vuxna och sju barn bor i det lilla hus med två sovrum som Joyce lämnade efter sig.

ÖVRE BILDEN: I mitten i vit skjorta Joyces dotter Linda, som fortsätter sin mors arbete i Cordis. I bakgrunden Helka och i förgrunden Cordis ledare Beron Molantoa.

NEDRE BILDEN: Det tidigare daghemmet som byggs om för att ge rum och frukost.

BILDER: HEIKKI AHAVA

Jobbpool startade

Emmaus Helsingfors inledde 1.2 ett experiment för att sysselsätta rörlig befolkning. Målet för jobbpoolen är till en början att i en städning stöda sysselsättningen av 2-3 kvinnor som hör till den rörliga befolkningen.

Projektet pågår år 2017 och under den tiden utvärderas om sådan verksamhet kan bli en verksamhetsform för Emmaus Helsingfors.

Maria Dorofte har börjat arbeta som deltidanställd projektkoordinator. Maria kan nås per e-post på adressen keikkapooli@outlook.com eller telefon på nummer 050 435 5419.

Mera internationellt volontärutbyte

År 2017 är Emmaus Helsingfors aktivt inom det internationella volontärutbytet. Vi stöder 1-2 personers resa till någon Emmauskommunitet i Europa och tar emot lika många frivilliga från andra Emmausgemenskaper. Se också berättelsen på sidan 10.

Emmaus Helsingfors i Paris

Varje år samlas över hundra Emmausgrupper från olika håll i Europa till en stor solidaritetsförsäljning i Paris. I juni åker fyra emmausaktiva från Helsingfors till Paris. Intäkterna från evenemanget går till Emmaus Internationals solidaritetsfond för att användas i Emmausgruppers projekt runtom i världen.

IN MEMORIAM

Fadern till barnhemmet Yayasan Penghibur är död

SUPRPTO ISMUDJITO (f. 1930) som tillsammans med sin hustru **Anna-Liisa Jaanu-Isjud-jito** grundade stiftelsen och barnhemmet Yayasan Penghibur på ön Java i början av 1980-talet, avled i januari 2017 i Indonesien i en akut sjukdom.

Stiftelsen verkar för att främja barnens situation, hälsovård, socialt arbete och miljövärd i närområdet.

Barnhemmet Yayasan Penghibur öppnade sina dörrar 1985 för barn som hade övergivits på grund av lepra. Tillsammans med sin fru spred Suprpto, som själv var lepraskadad, information om lepra, så att barn inte längre övergavs på grund av sjukdomen.

Suprpto var en finkänslig och hänsynsfull människa som utan större gester utförde ett enormt livsverk.

Paret började ta emot också barn som led av extrem fattigdom, flydde undan krig eller av andra orsaker behövde ett hem. Barnen fick gå i skola för att senare studera eller börja arbeta. Bland barnen har också funnits utvecklingsstörda som ofta har fått skyddsarbete på Penghibur.

I barnhemmet Yayasan Penghibur har sammanlagt bott cirka 200 barn. Som bäst finns där ett trettiotal barn. Barnhemmet har från början fått stöd av finländska faddrar först via Emmaus Helsingfors och senare via fadderorganisationen Yayasan Penghiburin tuki. www.yayasanpenghibur.org

TEKSTI ULLA HOYER

KUVA YAYASAN PENGHIBURIN TUKI RY

Kommande evenemang

27.-28.5. Festivalen Världen i byn i Kajaniemiparken. www.virke.fi
24.8. Konstens natt på loppmarknaden i Vallgård.

OCKSÅ PAPPERS- LÖSA HAR RÄTT TILL TANDVÅRD

Det är tisdagskväll i mars på Global Clinic någonstans i Helsingfors.

Leif Pietilä och jag har fått rätt att vara med då patienter får tandvård.

Eftersom verksamheten är helt konfidentiell och många kunder är rädda för myndigheterna, beskrivs människor och platser i denna artikel inte så att de kan kännas igen.

TEXT HELKA AHAVA / FOTO LEIF PIETILÄ

Global Clinic har mottagning en gång i veckan, och där finns också en tandläkare som bedömer tandpatienters behov av vård. Hon följer jourfall till Haartmanska sjukhuset, där det finns tandvårdsjour på kvällarna, och ber sådana som har mindre brådskande hjälpbehov att komma tillbaka till Global Clinic första tisdagen nästa månad. Då utför tandläkarna vid Global Clinic vårdåtgärder, i praktiken utdragning av tänder. Idag är det en sådan tisdag, det har kommit nästan 30 patienter till Global Clinic och hela 11 av dem

ber om hjälp med tandproblem, fast bara tre har blivit kallade. Stämningen är lindrigt sagt kaotisk: människor kommer och går, man vet inte vem som är patient, vem följeslagare och vem som bara har kommit in för att värma sig.

De egentliga åtgärderna utförs på en privat tandläkarstation som ligger på gångavstånd. Innan man ger sig iväg måste överraskningspatienterna först intervjuas för att få sitt hjälpbehov provat. Det tar nästan en timme. Till slut beger sig sju män och en kvinna under tandläkarens ledning till tandklinik. Denna gång räcker tolkarna inte till och tandläkaren måste lita på de anteckningar hon med tolkens hjälp har gjort under den inledande intervjun.

Tandläkaren vid Global Clinic hinner i vanliga fall under en kväll sköta högst fyra patienter, eftersom åtgärderna tar tid. I allmänhet har man ändå bra hunnit sköta dem som sökt vård. Mera sällan har tiden inte räckt till och patienter med mindre brådskande behov har ombetts komma tillbaka nästa månad. Idag är antalet patienter undantagsvis dubbelt fler än vanligt och tandläkaren ber en vän som är käkkirurg komma till hjälp. Vi får snart se att han sköter utdragningar med fart.

Smärta, rädsla och lättnad

Bredvid mig i väntrummet sitter en yngre rumänsk man, som löser ett femstjärnigt sudoku i tidningen Metro och vid sidan om på behjälplig tyska berättar att han vistats en månad i Finland och tycker om landet, fast här är hemskt kallt. Tandvärken är svår och han är fruktansvärt rädd ("Hundert Prozent Angst"). Jag försöker lugna honom på min behjälpliga tyska och uttrycker min beundran då han löser sudokun helt enkelt. Sedan – ack o ve – tar mannen sina saker och försvinner. Rädslan tog denna gång överhanden.

Leif och jag följer med hur två patienter får tänder utdragna. I bådas munnar finns många tänder som säkert skulle behöva vård, men tiden räcker bara till att dra ut en inflammerad

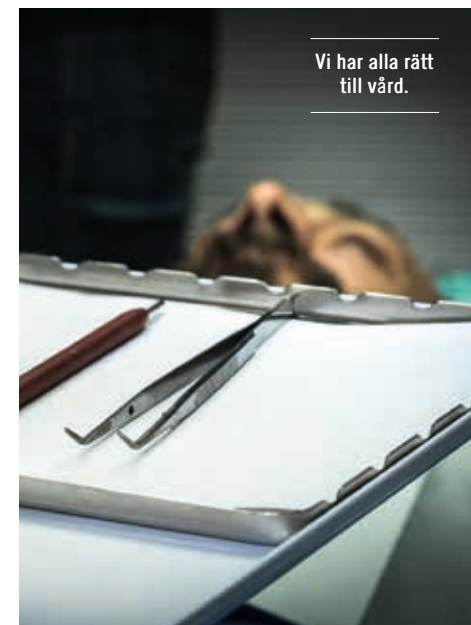

och värkande tand. Patienterna är spända och allvarliga, då de sätter sig i tandläkarstolen, men med assistens av den andra tandläkaren och en tandskötare bedövar tandkirurgen munnen och drar ut den sjuka tanden i en handvändning och efter några minuter stiger en leende man ur stolen. Han mår bättre åtminstone för en tid.

Då Leif och jag är på väg bort berättar en romsk kvinna som väntar på sin tur, hur hennes tand värkte, då hon hela dagen har sålt tidningen IsoNro, och ber mig känna hur het hennes kind är. Hon ser bekant ut, jag har kanske någon gång köpt en tidning av henne. Kvinnans leende är vackert. Det slår mig hur ett sådant ytligt möte får mig att se henne med nya ögon.

Tandläkare – inte domare

Global Clinic har några frivilliga tandläkare. **Elina**, som idag tar emot patienterna, har redan gjort det i fyra år 2-4 gånger i månaden. Ändå från studietiden har hon velat använda

sin yrkeskunskap för att hjälpa dem som har det sämst ställt och skaffat sig internationell erfarenhet och hälsovårdskunskap också i u-länder.

Elina är bekymrad över hur otryggt livet är för personer som fått negativa asylbeslut i Finland, inte minst om de blir sjuka. En papperslös människa som kommer till Global Clinic kan ha förlorat sina familjemedlemmar som offer för våld, hon kan själv ha blivit förföljd och misshandlad. Hon har gett alla sina pengar och riskerat livet för att komma till Europa och slutligen till Finland. Här har hon väntat i månader på att få sitt ärende behandlat och fått negativt besked. Nu har hon försvunnit ur myndigheternas papper för att inte bli avvisad till ett land där hennes liv är hotat.

– Då du sedan gömmer dig på gatorna och hela ditt liv är hotat, börjar en tand värka. Är det inte litet väl mycket? Som tandläkare kan jag inte påverka de andra delarna av denna händelsekedja, men jag kan lindra den akuta smärtan genom att ta bort tandvärken. Jag ➤

Tidigare måste man utföra ingrepp på WC:n på Global Clinic. På den vänstra bilden ligger patienten på toans golv, en tandläkare ger ljus med en ficklampa, medan en annan drar ut tanden. Nu är utrymmena och redskapen ändamålsenliga.

➤ förstår inte de invandringskritiska människornas tanke, att vi skulle kunna hjälpa dem som kommer hit, först när allt är fullkomligt i Finland. Även om det är långa köer till den kommunala tandvården i Finland, gör det inte vården av en papperslös som lider av tandvärk och -inflammation mindre viktig. Jag hoppas att människor litet oftare skulle tänka sig in i en annan människas situation.

– Det blir också förmånligare för samhället att ge papperslösa bashälsovård än att bara ge dem akutvård på jourkliniker. Att förebygga större problem är både mänskligare och billigare för samhället.

Rätten till vård

En stor del av patienterna på Global Clinic är romer från Östeuropa. Som EU-medborgare är de lagligt i Finland, men de saknar en för-

säkring som ger dem rätt till hälsovård och är därför i samma ställning som de papperslösa. Elina har på ort och ställe bekantat sig med romernas situation i Rumänien och vet att de i sitt hemland inte har samma möjligheter som andra människor.

– Romernas situation är komplicerad och jag ser inte tiggaresor som en bra lösning, men då de ändå kommer hit, kan vi i deras nöd bemöta dem som vi själva skulle önska att bli bemötta i samma situation.

FN:s människorättsdeklaration och barnkonvention, Finlands grundlag och hälsovårdslag förpliktar oss att ge hälsovård åt varje människa som finns i vårt land, oberoende av medborgarskap och uppehållstillstånd. Vårt land har emellertid överlåtit till kommunerna att avgöra hur och i vilken mån dessa förpliktelser fylls och de papperslösas rättigheter är mer begränsade än i många andra

länder i Europa. Somliga anser att fri hälsovård lockar fler papperslösa till Finland och att man därför inte borde ge sådana tjänster. Elina är av annan åsikt:

– Jag har märkt att de papperslösa är lika rädda för tandläkare som infödda finländare. Man söker sig till tandläkare först då man inte ser några andra alternativ. Våra patienter har upplevt svåra kriser och de har inte resurser att planera långresor till Finland för att få en bländande vit tandrad. Det finns inte heller några som helst bevis för att annan gratis hälsovård skulle öka antalet papperslösa.

Ändamålsenliga utrymmen

Sedan hösten 2016 har Global Clinic gett tandvård en gång i månaden vid en privat tandvårdsklinik, där det finns mottagningsutrymmen, utrustning, tandkötersketjänster och städning. Detta är en stor förbättring i jämförelse med tidigare, då man till och med tvingades dra ut tänder på WC. Emmaus Helsingfors har förbundit sig att betala tandläkarkliniken en liten ersättning för utrymmen och tjänster. På mottagningen ger frivilliga tandläkare sådan nödvändig tandvård som inte fyller jourkriterierna. Jourfall får skötas inom den kommunala tandvården.

– Innan vi hade denna möjlighet måste vi säga åt patienter som var i uppenbart behov av utdragning men inte ännu hade alltför svår tandvärk, att du måste vänta till värken hade blivit så svår att du inte kan sova fast du får värkmedicin eller att din kind blir tydligt svullen. Då får du jourvård. Nu kan vi sköta dessa subakuta fall i mänsklig tid, innan patienten behöver lida orimligt. I praktiken innebär det att vi drar ut den inflammerade tanden.

Respons hjälper att orka

– Den respons vi får av patienterna hjälper oss att orka i frivilligarbetet, där man nog också blir frustrerad. Patienterna är ofta helt för-

bluffade över den vård de får, fast vi bara kan erbjuda utdragning. Ofta frågar de efter att spänningen har lagt sig, om ni verkligen gör detta frivilligt och hur hjälpen kunde vara så vänlig och smärtfri. Våra patienter har tyvärr vant sig vid att de ofta inte ens behandlas som människor.

– För en tid sedan stod jag i korridoren på Global Clinic, då en papperslös kom fram till mig och frågade, om jag kom ihåg henne. Hon berättade brett leende att jag för flera veckor sedan hade dragit ut en tand på henne och att hon efter det hade blivit av med all värk. Det är orsaken till att jag orkar arbeta som frivillig, säger Elina till slut. ■

Global Clinic, vad är det?

Global Clinic erbjuder hälso- och sjukvård på basnivå i första hand åt personer, som inte har rätt till offentlig hälsovård.

Global Clinic är öppen för alla, oberoende av medborgarskap eller uppehållstillstånd i landet, och hjälpen ges gratis och konfidentiellt.

Kunderna är oftast papperslösa, det vill säga personer som lever i Finland utan lagligt rätt att vistas här, eller romer från Östeuropa, som har laglig rätt att vara här men inte försäkringskydd för sjukvård.

Personalen består av frivilliga, utöver läkare, vårdare och barnmorskor också socialarbetare, tolkar och lagkunniga som har förbundit sig till full tystnadsplikt.

En första Global Clinic startade i Helsingfors år 2011, numera finns det kliniker också i Åbo, Tammerfors, Joensuu och Uleåborg. Emmaus Helsingfors stöder Global Clinic i Helsingfors ekonomiskt. [www](http://www.globalclinic.fi)

Min månad som volontär i Frankrike

Marianna Eerinen åkte till en fransk Emmausgrupp för en månads språkpraktik. Att bo i en mångkulturell kommunitet utomlands lärde henne att komma överens med olika slags människor och att värdesätta människors mångfald.

Jag har franska som biämne i mina universitetsstudier, så jag har haft språkpraktik i tankarna ända sedan gulnåbbsåret. Småningom började planerna styras mot volontärbete och jag googlade olika möjligheter. Då dock

Emmaus webbplats upp. Jag tog kontakt med Emmaus Helsingfors och blev hänvisad till finländska **Milka** i Frankrike.

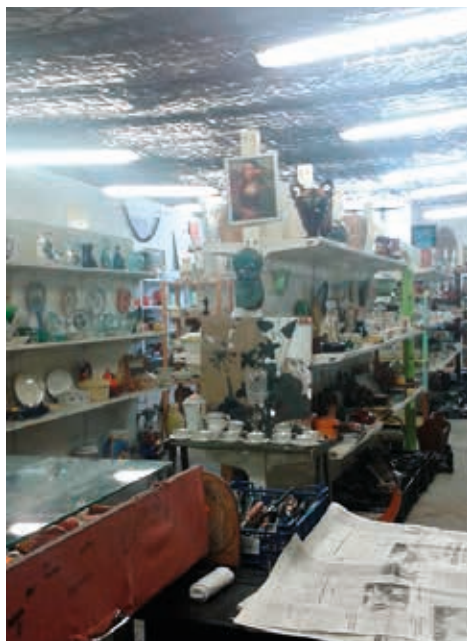
Kommuniteten La Ville Dieu du Temple

Jag blev varmt välkomnad. Milka och hennes man Christian, som leder Emmaus loppmarknader i det aktuella området, inkvarterade mig först hos sig, eftersom det var fullt i Emmaus utrymmen. La Ville Dieu du Temple, den kommunitet där jag skulle bo, ger vintertid husrum åt hemlösa och hade nu för första gången fått specialtillstånd att ordna nödinkvartering över sommaren.

Volontärerna arbetar från tisdag till lördag. Tillsammans med Milka sorterade och ordnade jag böcker på loppmarknaderna i Crisol och Castelsarrasin. I La Ville arbetade jag på bibelots-avdelningen, där jag fick handledning av **Jane**. Emmaus loppmarknader är indelade i olika delar för kläder, elektronik, böcker, möbler, bibelots mm. På bibelots-sidan säljer man allt möjligt från tallrikar till små prydnadsföremål. Jane visade mig hur man skulle ställa ut föremålen för att sälja så bra som möjligt.

Jag fick genast också rycka in bakom försäljningsbordet! I början var jag mycket rädd, eftersom jag verkligen inte talar franska bra, fast jag har det som biämne. Jag måste medge att språkmuren ibland ledde till mycket intressanta situationer, men jag klarade av dem och nu har jag bara roligt åt missödena. Största delen

Jag fick småningom mera ansvar och lärde mig ställa fram produkter så att de fann sina köpare.

av kunderna förstod situationen och var verkligen snälla mot mig.

Varje morgon började med fri samvaro framför kaféet. Morgnarna och pauserna var viktiga, eftersom de gav tid att prata med de andra om vad som hade hänt föregående dag och planera fridagarna.

Att höra samman

Efter två veckor flyttade jag till kommuniteten La Ville, där jag träffade andra unga volontärer och medlemmarna i kommuniteten. Kommuniteten består av många slags människor, som alla har sin egen bakgrund och orsak att bo i Emmaus. Många papperslösa migranter arbetar för Emmaus, som hjälper dem att få uppehållstillstånd. Kommuniteten är en mycket internationell och intressant blandning av olika slags människor från olika kulturer. Det som främst har stannat i minnet av att bo i kommuniteten är känslan av att höra samman.

Sista veckan fick jag äran att ensam ansvara för bibelots-sidan i Castelsarrasin. Det var roligt att se hur man arbetar också i andra Emmaus-loppmarknader och att lära känna nya människor. På eftermiddagarna var jag i butiken, och det var uppmuntrande att se hur människor köpte föremål, som jag själv hade ställt fram i hyllan och prissatt med hjälp av vad jag hade fått lära mig i Emmaus.

Plötsligt märkte jag att min månad hade gått och det var dags att lämna kommuniteten. Jag måste ta farväl av mina nya vänner just som jag hade börjat lära känna dem. Det värmdde mitt hjärta att se hur rörd Jane var då jag for bort. Man brydde sig om mig i Emmaus.

Livsstil och masspsykos

Jag lärde mig mycket i Emmaus. Fast jag redan tidigare ansåg mig vara en öppen och tolerant människa, har vistelsen i en mångkulturell kommunitet utomlands på ett nytt sätt lärt mig komma överens med olika människor och respektera

människors olikhet och mångfald. Mina erfarenheter har lärt mig att se debatten om kulturell mångfald här i Finland på ett nytt sätt och föra fram min åsikt. Jag har också planerat att gå med i vänverksamhet för invandrare på min hemort.

Jag inser att Emmaus har satt sina spår i mig. Jag tänker ibland, att den person som under mina första dagar i La Ville skämtsamt sade att "Emmaus är inte en arbetsplats, utan en livsstil och masspsykos" inte hade helt fel, men på ett positivt sätt. Emmaus kräver engagemang och arbete, men det är verkligen givande att veta att man arbetar för andra.

Jag rekommenderar absolut Emmaus åt alla som vill arbeta för en god sak, som älskar att träffa nya människor och bekanta sig med andra kulturer och som vill uppleva något som en vanlig turist inte kommer åt att göra. ■ www.emmaus.fi

TEXT OCH BILDER: MARIANNA EERINEN

I kommuniteten i La Ville bodde volontärerna tillsammans.

Posti Green

BHB2

ACTIVISTS FOR CHANGE

Emmaus är en möjlighet för olika människor av olika ålder att enligt egen kraft och förmåga utföra ett meningsfullt arbete för en mer jämlik värld.

emmaus

HELSINGFORS

Emmaus Helsingfors rf:s vårmöte

TID: onsdagen den 19. april 2017 kl 17

PLATS: Kepa, Elimägatan 25–27, Helsingfors

Arbetsordningen

1. Mötets öppnande
2. Val av ordförande och sekreterare för mötet
3. Val av protokolljusterare och rösträknare
4. Mötets laglighet och beslutförhet konstateras
5. Godkännande av arbetsordningen för mötet
6. Presentation av bokslut, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse för år 2016
7. Beslut om godkännande av verksamhetsberättelsen och fastställande av bokslutet
8. Beslut om beviljande av ansvarsfrihet för redovisningsskyldiga
9. Val av ny styrelsemedlem
10. Val av valutskott
11. Mötets avslutande

Verksamhetsberättelsen och bokslutet kan läsas på webben <https://1drv.ms/f/s!AtXP-N5TFUecdIH7RF52e5WI9e1HS> eller beställas från kontoret (tel. 045 13 88 673, toimisto@emmaushelsinki.fi).

Styrelsen behöver kompletteras år 2017. Ifall du är intresserad eller vill föreslå någon person, tag kontakt med valberedningen i god tid innan vårmötet den 19.4.

Eeva-Sisko Veikkola: 050 526 2917 /
eeva-sisko.veikkola@elisanet.fi
Ulf Särs: 050 564 1833 /
ulsars@gmail.com
Ulla Hoyer: 040 760 7325 /
hoyer.ulla@gmail.com

OBS! Vänligen betala in medlemsavgiften för år 2017 som är 5 – 100 e efter eget val på kontot:

FI17 5780 1020 0039 04, referensnr 11112.

Minns också att skriva ditt namn och din adress på betalningsblanketten.

Servering. Vi ses!
Styrelsen